

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314010644
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2314010644.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Mariána Jarábka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému L. M. stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 3T/113/2014 zo dňa 26.11.2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01.10.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného L. M., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu v Galante pod sp. zn. 3T/113/2014 zo dňa 26.11.2014 tento (samosudca okresného súdu) uznal obžalovaného L. M. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorých (prečinov) sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

dňa 28.10.2013 v čase okolo 20.00 hod., v Seredi na ulici Novomestskej pred bytovým domom č. 43/43 na parkovisku, prišiel k tam zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu zn. VW Golf, sivej metalízovej farby, EČV: SC-201CK, majiteľkou ktorého je Mgr. V. Q., nezisteným spôsobom rozbil sklo na pravých predných dverách vozidla, cez vzniknutý otvor sa načiahol doň a odcudzil odtiaľ osobné veci Mgr. V. Q., a to dámsku koženú peňaženku zn. Next bielej farby s finančnou hotovosťou vo výške 190,-- Eur s osobnými dokladmi majiteľky vozidla (občianskym preukazom, dokladom o prechodnom pobyte, vodičským preukazom, bankomatovou kartou O., zdravotnou kartou, zdravotnými kartami jej detí na meno M. I., M. I. a M. I., dokladom o technickej kontrole vozidla), osobné veci Y. I., a to koženú peňaženku čiernej farby zn. Adidas s finančnou hotovosťou vo výške 260,-- Eur i s jeho osobnými dokladmi (občianskym preukazom, bankomatovou kartou, zdravotnou kartou, vodičským preukazom na vysokozdvížný vozík a mobilným telefónom zn. Samsung S3 mini, bielej farby, nezisteného výrobného čísla) a následne z miesta odišiel preč. Mgr. V. Q. poškodením osobného motorového vozidla spôsobil škodu vo výške 296,66 Eur a odcudzením vecí a finančnej hotovosti škodu vo výške 220,-- Eur. Y. I. odcudzením vecí a finančnej hotovosti spôsobil škodu vo výške 375,-- Eur. Skutku sa dopustil napriek tomu, že za taký čin bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. OT 39/2012, z 26.04.2012, právoplatným 26.04.2012, odsúdený.

Za to mu okresný súd uložil

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák. rozhodol, že ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Podľa § 76 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému súd uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Súd zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/163/2013 zo 04.12.2013, právoplatného 04.12.2013, (za prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, stredný stupeň stráženia, ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a ochranný dohľad v trvaní 1 rok), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný L. M. povinný uhradiť:

- Mgr. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko M., B. XX/XXXX, sumu 476,66 Eur,
- Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko M., H. ul. č. XXXX/XX sumu 260,-- Eur.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku okresného súdu tento dospel k ustálenému skutkovému stavu na základe dokazovania, v rámci ktorého prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania, keďže konal proti nemu ako proti ušlému, súčasne za súhlasu procesných strán prečítal výpovede svedkov Y. I., Mgr. V. Q., S. M. a B. J.. V neposlednom rade oboznámil príslušné listinné dôkazy tvoriace obsah spisového materiálu.

Pri samotnom rozhodovaní ako vyplýva zo samotného odôvodnenia rozsudku vychádzal z dôkazov, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a hodnotil tieto (dôkazy) podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Tr.por).

Napriek skutočnosti, že obžalovaný L. M. v rámci výpovede z prípravného konania poprel spáchanie skutku, konajúci (I. stupňový súd) mal jeho trestnú činnosť za preukázanú na základe výpovede svedkov, resp. poškodených, a to Mgr. V. Q., ktorá videla muža na bicykli tesne pred krádežou, ktorý mal na sebe zelenú bundu. Svedok Y. I. rovnako videl páchatela priamo pri aute na osvetlenom priestore. Videl mu tvár zo vzdialenosti 8 metrov. Pamätal si, že mal zelenú vetrovku, pod ňou hnedú mikinu, bol na fialovo-modrom horskom bicykli. Na takom istom bicykli prišiel obžalovaný aj na OOPZ Sereď, v čase, keď tam bol prítomný aj L. I. a policajti realizovali v čase, keď tam bol prítomný aj on vyšetrovacie úkony ohľadne predmetného trestného konania. Tento (svedok Y. I.) jednoznačne opoznal (podľa fotografií) ako páchatela obžalovaného M.. Pred samotným opoznaním podrobne popísal ako páchatel vyzeral. Výpoveď svedkyne E. M. (matky obžalovaného) vyhodnotil I. stupňový súd ako tendenčnú motivovanú snahou pomôcť obžalovanému zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Naopak za zásadný a súčasne usvedčujúci dôkaz vyhodnotil konajúci súd výpoveď L. I., ktorý jednak opoznal obžalovaného na fotografiách a súčasne tento zaevidoval aj farbu bicykla, na ktorom obžalovaný prišiel k autu a po vlámaní do neho, kam unikal. Na rovnakom type bicykla pritom obžalovaný prišiel aj na políciu v Sereďi. Rozsah škody spáchanej konaním samotného obžalovaného mal za preukázaný na základe výpovedí poškodených, ktorí sa vyjadrili jednak k odcudzeniu finančnej hotovosti ku škode poškodenej V. Q., resp. Y. I.. Z listinného dôkazu (faktúry Autoprofitu, s.r.o.) mal za preukázané, že na aute vznikla škoda vo výške 296,66 Eur. Pri hodnotení osoby obžalovaného konajúci (I. stupňový súd) zistil, že tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 0T/39/2012 z 26.4.2012, právoplatného 26.4.2012, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov (vykonal ho 22.10.2012). Okresným súdom Galanta, rozsudkom sp. zn. 2T/163/2013 zo 4.12.2013, právoplatným 4.12.2013, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno a/, b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, kde mu bolo uložené aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou, ochranný dohľad na dobu 1 roka. Skutok spáchal 29.5.2013.

Zohľadňujúc objektívne výsledky dokazovania dospel I. stupňový súd k záveru, že obžalovaný tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený, naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods.

2 písmeno a/, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému, I. stupňový súd zohľadňoval jednak okolností prípadu, ako aj osobu páchatel'a, v neposlednom rade poľahčujúce, resp. priťažujúce okolnosti, ako aj skutočnosť, že sa mal aktuálne šetrenej trestnej činnosti dopustiť skôr ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za inú jeho trestnú činnosť. V tomto prípade teda prichádzalo pri ukladaní trestu rozhodnúť o uložení úhrnného a súhrnného trestu odňatia slobody. Za zákonne súladný považuje okresný súd v danom prípade trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne okresný súd obžalovanému uložil aj ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou. Následne ochranný dohľad v trvaní 1 roka. Spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/163/2013 z 4.12.2013, právoplatného 4.12.2013 (za prečin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno a/ Trestného zákona v trvaní 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou a ochranný dohľad v trvaní 1 rok), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napokon rozhodol, že obžalovaný je povinný uhradiť škodu poškodenej Mgr. V. Q., nar. X.X.XXXX, bydlisko M., B. XX/XXXX, v sume 476,66 Eur a Y. I., nar. X.XX.XXXX, bydlisko M., H. ul. č. XXXX/XX, v sume 260,-- Eur.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný L. M., ktoré v zákonnej lehote odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

V dôvodoch podaného odvolania napáda rozsudok súdu I. stupňa v celom jeho rozsahu. Vo vzťahu k dôkazom usvedčujúcim poukazuje na nezrovnalosti vo výpovedi poškodenej Mgr. V. Q., ktorá v prvotnej svojej výpovedi mala uviesť, že bola na balkóne, keď videla, že niekto rozbil okno na jej motorovom vozidle, v neskoršej svojej výpovedi však uvádzala, že boli s druhom na balkóne spolu a moment, keď jej niekto rozbil okno na motorovom vozidle, nevidela.

Rovnako tak namieta konzistenciu výpovede svedka - poškodeného Y. I., ktorý vypovedal, že bol s družkou na balkóne a spolu sledovali ako neznámy páchatel' rozbil okno na motorovom vozidle, spolu na neho z balkóna zakričali, páchatel' vyberal veci z auta, podľa prvej výpovede, podľa druhej bol na balkóne sám, odtiaľ sledoval skutok (ešte nesvietilo pouličné osvetlenie?), neskôr zbehol, videl páchatel'ovi do tváre a prejavil ochotu opoznať páchatel'a podľa fotografií, v tretej výpovedi mal zakričať na páchatel'a zo vzdialenosti 8 metrov, dobre mu videl do tváre, keďže svietilo pouličné osvetlenie, presne ho popísal, dokonca jeho strih účesu a súčasne uvádzal, že mal na hlavne natiiahnutú kapucňu a v ten istý deň večer zisťoval, či L. M. nezháňal drogy, hoci ho nepoznal. Za nejednoznačnú považuje aj výpoveď svedka B. J.. Vzhľadom na takto prezentované nezrovnalosti vo výpovediach svedkov - poškodených navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písmeno a/, b/, c/ Trestného poriadku a aby vec vrátil I. stupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade podaného (odvolania obžalovaného), odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného L. M. je potrebné ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd primárne zistil, že súd I. stupňa vo veci vykonal vyčerpávajúce dokazovanie umožňujúce mu vysloviť nespochybniteľné závery, že žalovaný skutok sa stal a že ako jeho páchatel' bol usvedčený práve obžalovaný L. M.. Podkladom pre takéto (úvahy okresného súdu) sú práve dôkazy vykonané pred I. stupňovým súdom v podobe výpovede svedkov - poškodených, resp. oboznámením ostatných vo veci nazhromaždených dôkazov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výpovede poškodených Mgr. V. Q., Y. I., produkované počas prípravného konania v podstatných častiach korešpondujú a sú doplnené aj ostatnými dôkazmi vykonanými súdom I. stupňa v rámci hlavného pojednávania v podobe výpovede svedka J., resp. oboznámením ostatných listinných dôkazov.

Spôsob identifikácie páchatel'a realizovaný predovšetkým na základe výpovede svedka Y. I. z pohľadu odvolacieho súdu je možné považovať za nespochybniteľný, keďže tento jednoznačne jednak páchatel'a videl a následne bezprostredne po spáchaní skutku ho opoznal na polícii aj podľa fotografií. Navyiac identifikoval páchatel'a nielen osobne, ale aj tou skutočnosťou, že obžalovaný prišiel na miesto skutku na bicykli rovnakom ako neskôr sám sa dostavil na Obvodné oddelenie PZ v Seredi. Okresným súdom realizované dokazovanie pritom jednoznačne vytvára ucelenú reťaz dôkazov na seba nadväzujúcich pri zhodnotení ktorých je možné vysloviť záver nevzbudzujúci dôvodné pochybnosti, že páchatel'om skutku bol práve obžalovaný L. M.. Aj napriek obžalovaným namietaným čiastočným nezrovnalostiam vo

výpovedi poškodených Mgr. V. Q., resp. Y. I. nie je možné tieto (nezrovnalosti) považovať za tak závažné, ktoré by spochybňovali skutkové závery ustálené súdom I. stupňa premietajúce sa do výrokovvej časti rozsudku. Rovnako za zákonne súladný považuje odvolací súd aj spôsob vyhodnotenia obhajoby obžalovaného, ktorý počas prípravného konania spáchanie trestnej činnosti popieral tvrdiac, že v čase skutku sa mal nachádzať u svojej matky S. M.. Táto (svedkyňa S. M.) túto jeho obhajobu potvrdila, avšak vzhľadom na konštatovaný pomer obžalovaného a svedkyne (jeho matky) je potrebné svedeckú výpoveď E. M. hodnotiť ako zjavne tendenčnú motivovanú snahou matky pomôcť svojmu synovi vyvinieť sa spod trestnoprávnej zodpovednosti.

Naviac počas realizovaného dokazovania nebol produkovaný žiadny ďalší dôkaz, ktorý by jeho obhajobné tvrdenia akýmkoľvek spôsobom potvrdil.

Súdom I. stupňa ustálené skutkové závery si preto ako správne zistené osvojil aj odvolací súd.

Nepochybil tento (I. stupňový súd) pokiaľ po právnej stránke vyhodnotil konanie obžalovaného dopúšťajúceho sa svojim konaním naplnenia jeho zákonných znakov prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písmeno a/, ods. 3 písmeno b/ Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený a súčasne zničil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Znaky príslušných (prečinov) boli vykonaným dokazovaním preukázané v plnom rozsahu.

Za zákonne súladný považuje odvolací súd aj postup okresného súdu v smere rozhodnutia o treste ukladaného obžalovanému, keďže sa tento (obžalovaný M.) naposledy spáchanej trestnej činnosti mal dopustiť skôr ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok v inej jeho trestnej veci, prichádzalo do úvahy uloženie trestu súhrnného, resp. úhrnného. Za zákonne súladný považuje odvolací súd v konkrétnom prípade trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Príslušný (výrok rozsudku súdu I. stupňa) rešpektuje príslušné zákonné kritériá upravujúce druh a výmeru trestu ukladaného páchatelom trestných činov s ohľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, ako aj požiadavky zákonodarcu na zabezpečenie generálnej, ako aj špeciálnej prevencie ukladaných trestov.

Vo vzťahu k ostatným výrokom I. stupňového súdu odvolací súd zistil, že tieto majú zákonnú oporu a keďže nezistil akýkoľvek dôvod na reparáciu rozsudku súdu I. stupňa rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.